

Великомученик Феодор Стратілат походив з міста Евхаїт. Він був наділений багатьма даруваннями і прекрасною зовнішністю. За милосердя Бог просвітив його досконалим пізнанням християнської істини. Хоробрість святого воїна стала відома багатьом після того, як він з допомогою Божою убив величезного змія, що жив у прірві в околицях міста Евхаїта. Змій пожирав безліч людей і тварин, тримаючи у страху всю округу. Святий Феодор, озброївшись мечем і молитвою до Господа, переміг його, прославивши серед людей Ім'я Христове.

За відвагу святий Феодор був призначений воєначальником (Стратілат) в місті Гераклії, де ніс як би подвійний

послух, поєднуючи своє відповідальне військове служіння з апостольською проповіддю Євангелія серед підлеглих йому язичників. Його гаряча переконаність, підкріплена особистим прикладом християнського життя, відвертала багатьох від згубної "неправди безбожництва". Незабаром майже вся Гераклея прийняла християнство. У цей час імператор Лікіній (307 - 324) почав жорстоке гоніння на християн. Бажаючи обезголовити нову віру, він обрушив переслідування на освічених поборників християнства, в яких

небезпідставно бачив основну загрозу для вмираючого язичництва. У їх числі опинився і святий Феодор. Святий сам запросив Лікінія в Гераклею, пообіцявши йому принести жертву язичницьким богам. Для здійснення цієї пишної церемонії він побажав зібрати у своєму домі всі золоті й срібні статуї богів, які були в Гераклеї.

Засліплений ненавистю до християнства, Лікіній повірив словам святого. Однак його очікування були обмануті: заволодівши ідолами, святий Феодор розбив їх на шматки і роздав жебракам. Так він осоромив марнотну віру в бездушних ідолів і буквально на уламках язичництва затвердив закони християнського милосердя. Святий Феодор був схоплений і підданий жорстоким тортурам. Їх свідком був раб святого Феодора, святий Уар, який ледь знаходив у собі сили описувати неймовірні муки свого пана.

Передчуваючи близьку смерть, святий Феодор вже звертав до Бога останні молитви, кажучи: «Господи, рекл ми еси первее, Аз семь с тобою, ныне же почто оставил мя еси? Виждь, Господи, яко зверие дивии растерзаша мя Тебе ради, избодены суть зеницы очес моих, плоть моя ранами раздробляется, уязвляется лице, сокрушаются зубы, едины точию нагие кости на кресте висят: помяни мя, Господи, претерпевающего крест Тебе ради, железо, и огонь, и гвоздие подъях за Тя: прочее же приими дух мой, уже бо отхожду от жизни сей». Однак Бог, що великою Своєю милістю, побажав, щоб кончина святого Феодора була так само плідна для його ближніх, як і все його життя: Він зцілив понівечене тіло святого і звів його з хреста, на якому той був залишений на всю ніч. Вранці царські воїни застали святого Феодора живим і неушкодженим; переконані в

безмежн
ій
могутн
о
ст
і

християнського Бога, вони тут же, недалеко від місця невдалої страти, прийняли святе Хрещення. Так святий Феодор з'явився, "яко день Світозар", для

тих які
перебували у темряві ідолопоклонства язичників і просвітив їх душі "світлыми свого страждання променями". Не бажаючи уникнути мученицької смерті за Христа, святий Феодор добровільно віддав себе в руки Лікінія, зупинивши повсталий проти мучителів народ, що повіри

в
в Христа, кажучи: "Перестаньте, улюблені Господь мій Ісус Христос, висячи на Хресті, утримував Ангелів, щоб вони не сотворили помст

и
роду людському ". Йдучи на страту, святий мученик одним словом відчиняв в'язничн

і
двері і звільняв ув'язнених від уз. Люди, торкаю

чись
до його
одягу

і дивом Божим оновленого тіл

а

, миттєво зцілювалися від хвороб і звільнялися від бісів. За наказом царя святий Феодор був усічений мечем. Перед стратою він сказав Уару: "Не лінуйся записати день кончини моєї, а тіло моє поклади в Евхаїтах". Цими словами він просив щорічного поминання.

Потім, сказавши "амінь", він схилив голову під меч. Це здійснилося 8 лютого 319 року, в суботу, о третій годині дня.